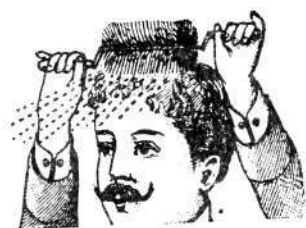

KOČLJIVA VPRAŠANJA

UREDNIŠTVO NE ODGOVARJA

Najprej troje vprašanj, ki se nanašajo na tretjo sejo ZK Slovenije, posvečeno — kot je znano — problemom socialne diferenciacije.

1. Po petindvajsetih letih intenzivnih naporov za pravice delavskega razreda, po tem zanosnem četrstoletju ustvarjanja nove vizije dosledne družbene enakosti, nepričakovano doživljamo izbruh zaskrbljujočih govoric o vedno večji družbeni neenakosti, menda celo o socialni ogroženosti v naši družbi, posebno v delavskih in kmečkih vrstah. Vprašujem: Kako je mogoče, da je politika, vodena v imenu delavskega razreda, pripeljala do tega, da je socialno ogrožen prav ta razred, istočasno pa je omogočila nastanek močnega sloja malomeščanov, nemalokrat članov ZK, ki živijo v naravnost kričečem materialnem izobilju? — Koliko je bilo med udeleženci 3. seje ZKS, med zagovorniki interesov delavskega razreda, delavcev v pravem pomenu besede? !

2. Miloš Mikelc je (kot sem prebral v Komunistu, 20. novembra 1971) med drugim dejal, da razprava o socialni diferenciaciji ne pomeni politične napake, pač pa zmago progresivnih sil v ZK, kajti: „Če ne bi o tem razpravljala partija, bi zadevo prepustili ali nastajajočemu razredu malomeščanov ali pa bi se izkazali nesposobne in nudili možnost širjenja baze tistim, ki na to čakajo, recimo politično angažiranemu delu klera, ki ima svoje predstave o socialnih problemih, ali pa bi prepustili teren ultralevim silam.“ Ali naj to izjavo razumemo tako, da seja ZK ni bila potrebna zaradi samega problema, ampak zaradi naštetih političnih razlogov?

3. Tov. Vinko Hafner je v svojem referatu govoril med drugim tudi o problemu obdavčevanja skupnega družinskega dohodka. Dejal je, da so o tem razpravljali v delovni skupni in se niso odločili za tak sistem obdavčitve. Bistveni razlog za tako odločitev da je bil, ker „bi z njim zmanjšali novo zaposlovanje žensk in že zaposlene ženske odrivali nazaj med gospodinje“. Vprašujem: V imenu katerih družin je razmišljala delovna skupina in z njo tov. Hafner? V imenu delavskih, socialno ogroženih, gotovo ne, saj skupni dohodki teh družin nikakor ne bi bili podvrženi obdavčitvi!

4. V Mladini (28. dec. 1971) sem prebral Pogovor s Cirilom in Jašo Zlobcem. V njem je znani slovenski književnik rekel, da ne bi želel, da bi se njegov sin preveč vrgel v politiko, ker da iz nje ni več poti nazaj. Dejal je: „To je še posebno težko pri nas, ker bi veljalo za sramoto, če bi šel bivši politik delat kaj drugega — kar je v drugih državah čisto normalno. Predsedniki vlad drugje gredo po izteku mandata mirno nazaj v svoj poklic — za profesorje, advokate itd. — pri nas pa to ni navada. Tako je politik prisiljen ostati politik, delati kompromise in svinjarije (tudi proti svoji volji), ker je nesposoben, da bi kaj drugega pomembnega počel.“ Vprašanje: Kako je potemtakem s toliko poudarjanim ustavnim členom o rotaciji?!

